

i Gang desangaaende. Selvfølgelig afslog jeg at udtale mig om noget denne Sag vedrørende.

I Løbet af Dagen havde jeg en fuldstændig privat Samtale med Herr Direktør Vedel i Udenrigsministeriet, under hvilken han viste mig Kopier af de omtalte Artikler, hvilke han sagde vare blevne ham tilsendte af et af Byens Dagblade med Anmodning om Oplysninger; men han sagde, at han ikke vilde meddele Pressen noget derom. Mig derimod meddelte han, at Herr Cavling optraadte som Agent paa egne Vegne uden at have noget Mandat eller Opfordring dertil fra Udenrigsministeriet, og der var aldeles ingen Underhandlinger i Gang mellem Danmark og Tyskland om Salg eller Overdragelse af Øerne.

Da jeg tænkte, at det muligvis under de forandrede Forhold kunde være eller blive ønskeligt for de forenede Stater at genoptage Forhandlingerne om Købet af Øerne, sagde jeg, at ihvorvel jeg ikke havde noget som helst Mandat fra min Regering i denne Sag, vilde det dog personligt være mig kært at erfare, om Danmark vilde være villig til at genoptage Sagen. Han svarede, at da Danmarks Anstrengelser i 1868 havde lidt et saa afgørende Nederlag, kunde det ganske vist ikke foreslaa at genoptage Forhandlingerne; men hvis de forenede Stater vilde paatage sig at gøre det, var det hans Mening, at hans Regering vilde være tilbøjelig til at sælge dem, skønt han personlig var derimod.

Udenrigsministeriets og min Forgængers Skridt i de første Maaneder af 1893 er mig bekendt, ligeledes, at Sagen blev henlagt begrundet paa den sig nærmende Afslutning af Præsident Harrisons Administration.

Det er fuldstændigt unødvendigt for mig at drøfte, hvilken Værdi disse Øer har for de forenede Stater. Det er fuldstændigt indlysende, at de under visse Forhold kunde være nyttige, men om det i det hele taget vilde være klogt at købe dem, skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme. Alt, hvad jeg ønsker at sige, er, at skulde vor Regering ønske at genoptage Sagen, tror jeg, at den kan afsluttes hurtigere og med mere Hemmelighed og Sikkerhed, hvis Forhandlingerne bleve førte her snarere end i Washington.

Deres

John E. Risley.

Hs. Ekscellence Richard Olney, Udenrigsministeriet, Washington.

Pag. 2799.

De forenede Staters Legation.
Kjøbenhavn, den 18de Januar 1896.

Jeg har den Ære at meddele, at tidlig i Eftermiddag indfandt Baron Zytphen-Adeler fra det danske Udenrigsministerium sig i Legationen og sagde, at Ministeren vilde være mig meget forbunden, hvis jeg vilde aflægge ham et Besøg i Ministeriet Kl. 3 $\frac{1}{2}$. Da jeg efter Opfordring indfandt mig hos ham, meddelte Ministeren mig, at han havde modtaget to Telegrammer fra Herr Brun, den danske Minister i Washington, angaaende Salget af de dansk-vestindiske Øer.

Det første, som indløb i Dag, gik ud paa, at Herr Brun havde haft en Samtale med Dem, som Hs. Ekscellence sagde, han ikke rigtig forstod, og havde afventet